

ikke siges at være upraktisk, netop for at besvare hiint Spørgsmaal, at see hen til andre Steder, hvor denne Foranstaltning maatte have været forsøgt eller gennemført, og undersøge, hvorledes den der har svaret til Hensigten. Der er dog ikke noget Fornærmeligt i, at en Rigsdagsmand har havt Vellyst til at gjøre Erfaringer og samle Kundskaber, som en Anden ikke har været saa heldig at høste (S. A. Hansen: Tvertimod!). Tvertimod, siger det ærede Medlem; jeg tør da antage, at han ikke vil betragte det som en Anmasselse eller en Krænkelser, naar jeg her taler lidt om, hvad der efter den fra andre Steder hentede Erfaring kan anføres imod Mindretallets Forslag, thi om end Forslaget ikke er „laant“ fra andre Steder, hviler det dog paa Tanker, som man ogsaa har tilladt sig at have i andre Lande, og som der have været underkastede nogen praktisk Prøve, saa at man gjør Ret i at see derhen. Jeg veed ikke, hvorfor der er valgt Udtrykket „Generalsecretair“, og hvorfor man ikke ligesaa godt har valgt den lidt forskjelligte Betegnelsesmaade, som dog udtrykker den samme Tanke, nemlig „Understatssecretair“. Benværelsen „Generalsecretair“ synes mig ikke i sig at indeholde Noget, som giver et fyldigere eller klarere Billede end det andet Udtryk, som jeg før nævnte, men bliver let vildledende. „Understatssecretair“ synes mig stærkere at betegne det, som efter Udvalgets Mindretals Motivering maa have forebavet det som det egentlig Charakteristiske, nemlig en for den enkelte Ministers Functionstid særlig udvalgt, med ham i politisk Overensstemmelse værende Mand, som kan i det Hele være hans Næstcommanderende og fungere i saadanne Forhold, hvori Ministeren enten ikke selv har Tid eller af andre Grunde ikke selv kan overkomme det. „Generalsecretair“ synes mig mere at tyde paa noget Blivende end paa noget Skiftende. Men der bliver da at spørge først om, hvilken Nødvendighed der efter vor hele Statsordning og den hos os høstede Erfaring kan være for at vælge en saadan Mand, og dernæst, hvorvidt det er muligt at lade ham erstatte det Led, der hidtil har stået nærmest Ministeren i det ham underlagte Ministerium, og dannet Toppunkterne for dets enkelte Bran-

cher. Her maa jeg da først bringe i Erindring, at, naar man i England har havt og endnu den Dag idag har parlamentariske Understatssecretairer i en heel Deel Forretningssgrene, saa er dette, som jo iøvrigt allerede er fremhævet, en ligefrem nødvendig Følge af, at ifølge den engelske Forfatning eller rettere ifølge den engelske nedarvede, traditionelle Politiks Regler, som Ingen tænker paa at fravige, kan ingen Mand sidde i Ministeriet, uden at han er Medlem af det ene eller det andet Hus, og at paa den anden Side intet Medlem af Regjeringen kan møde i noget andet Hus end det, hvoraf han er Medlem. Ingen kan saaledes blive f. Ex. Finansminister eller Krigsminister uden at tilhøre enten Lordernes Hus eller det valgte Underhus, og omvendt, den Krigs- eller Finansminister, der hører til et af disse Kamre, kan ikke give personlig Møde i det andet og deeltage i dets Discussioner. Deraf fremgaar som en ligefrem Nødvendighed, til hvilken der hos os ikke findes noget Tilsvarende, at der maa være en dobbelt Besætning af alle de Ministerier, der have parlamentariske Forhandlinger at føre, thi ellers vilde den paagældende Bestyrelsesgreen savne sit Organ enten i den ene eller den anden Forsamling. Men ligesaa vist er det, at denne Institution aldeles ikke vilde tillade nogen ordenet og samlet Bestyrelse, dersom der ikke ved Siden af den skiftende Besætning af parlamentariske Ministre og parlamentariske Understatssecretairer fandtes et aldeles fast og temmelig uforanderligt Personale, der paa ingen Maade veksler med de veksende politiske Partier, og dette Personale er i administrative Sager de virkelig Ledende i Forvaltningen. Understatssecretairen, som kommer og gaar med Ministeren, har ligesom Ministeren selv, væsentlig kun den parlamentariske Deel af Arbejdet, den, at forhandle med Forsamlingen, den, at sjonne om den politiske Sandsynlighed for denne eller hiin Reformens Gjennemførelse; den daglige Ledelse af Forvaltningen og Contoirarbejdet, Lovenes praktiske Udvøelse er i Hænderne paa en fast, jeg kan gjerne sige næsten uforanderlig Besætning af Embedsmænd, hvis øverste Mand paa ingen